

Ioan Dragalina

Ioan Dragalina (n. [16 decembrie 1860](#), orașul [Caransebeș](#), [Imperiul Austro-Ungar](#) - d. [24 octombrie/9 noiembrie 1916](#), [București](#)) a fost un general [român](#), care a murit eroic în luptele care au avut loc pe [Valea Jiului](#) în [primul război mondial](#).

S-a născut în [Caransebeș](#) (pe atunci în [Austro-Ungaria](#)) ca descendent al unei vechi familii de grăniceri din Banat. Tatăl său, Alexandru Dragalina, fusese ofițer în armata austro-ungară, de unde demisionase în 1859. Părinții săi s-au mutat în România, unde tatăl său a devenit administrator (staroste) al ținuturilor de graniță. Deoarece mama sa, Marta Lazaroni, voia să nască în casa părintească, cei doi soți au revenit la Caransebeș, unde s-a născut primul dintre cei patru copii, Ioan.

Ioan Dragalina a urmat școala primară din orașul natal și școala de cadeți din [Timișoara](#). Și-a continuat studiile militare la Academia Militară de la [Viena](#) (1884), fiind încadrat în armata austro-ungară. În paralel, a absolvit și Școala de ingineri geodezi. În 1886 s-a căsătorit cu Elena Giurgincă. Au avut împreună șase copii: doi băieți (Corneliu - născut în 1887 și Virgiliu - născut în 1890) și patru fete (Aurora, Elena, Cornelia și Viorica).

În 1887, Ioan Dragalina a demisionat din armata austro-ungară, a trecut granița în România și a fost încadrat în Armata Română cu gradul de sublocotenent. Avansează treptat pe scara ierarhică: căpitan (1893), maior (1899), locotenent-colonel (1908). În perioada 1908-1911, lt.col. Ioan Dragalina a fost comandant al Școlii Militare de Infanterie din București. La începerea primului război mondial avea gradul de general de brigadă și comanda Comandamentul 3 teritorial. Pentru meritele dovedite în ridicarea nivelului științific al școlii, pentru ordinea și disciplina instituită în învățământul militar, Ioan Dragalina este decorat cu [Ordinul Steaua României](#), clasa V-a.

În aprilie 1911, Ioan Dragalina este avansat colonel și numit comandant al Regimentului 34 din Constanța. În această perioadă, a fost decorat cu [Ordinul Coroana României](#), clasa IV-a. În anul 1915 este avansat la gradul de general de brigadă. În perioada neutralității României (1914-1916), s-a ocupat cu realizarea de lucrări de fortificații pe Valea Prahovei.

În anul 1916, înainte ca România să intre în [primul război mondial](#) de partea aliaților, Dragalina a fost numit comandant al Diviziei I de Infanterie, aflată la [Drobeta Turnu Severin](#). Trupele diviziei acopereau o distanță mare din frontiera de vest a României, de la izvoarele Argeșului până la Calafat. Divizia sa a luptat cu curaj în august 1916 la [Orșova](#) și pe valea [râului Cerna](#). După ce a atacat în dimineața zilei de 15 august 1916 la [Porțile de Fier](#), trupele române aflate sub comanda generalului Dragalina au reușit la 19 august să ocupe culmile muntoase Alion, Ozoina și Dranic, eliberând în zilele următoare orașul Orșova. Ofensiva germano-austro-ungară a fost stopată până la începutul lunii octombrie, Divizia I reușind să-și mențină pozițiile.

Ca urmare a declanșării unei masive ofensive germane și austro-ungare în Valea Jiului (conduse de generalul [Paul von Kneussl](#)), în dimineața zilei de 11/24 octombrie 1916 generalul Dragalina primește ordin să se deplaseze la Craiova, unde este numit în funcția de comandant al Armatei I. Decide să ducă lupta în munți, stabilind începerea ofensivei la 14 octombrie. În ordinul de zi din 11 octombrie 1916, generalul Dragalina face apel la curajul și onoarea de român a fiecărui soldat: *“Ofiteri și soldați ai Armatei I-a române, din acest moment am luat comanda armatei și cer imperios la toți, de la General la soldat: în primul rând apărarea cu viața a sfântului pământ al țării noastre, apărarea vetrei*

strămoșești, a ogorului și a cinstei numelui de român. Cer la toți cea mai deplină ascultare și cea mai strictă executare a ordinelor. Trupa care nu înaintează, să moară pe loc.”

În dimineața zilei de 12 octombrie 1916, generalul Dragalina ia o mașină, un șofer și doi ofițeri (colonelul Toma Dumitrescu și maiorul Constantin Miltiade) și pleacă personal în Valea Jiului în recunoaștere, pentru a vorbi cu comandantul aflați în primele linii, deoarece legăturile cu unitățile înaintate erau întrerupte. [1] Ajunge în primele linii și trece podul din apropierea [Mănăstirii Lainici](#), unde s-a spovedit și s-a împărtășit. [2] La întoarcere, podul este cuprins într-un schimb de focuri. Mașina trece în viteză pe pod prin ploaia de gloanțe, dar câteva gloanțe își ating ținta. Generalul este rănit de două gloanțe în bratul stâng și în omoplat.

Mașina reușește să ajungă în tabăra română, iar Dragalina este transportat de urgență la postul sanitar din Gura Sadului, unde este bandajat, iar rana îi este curățată. Este dus apoi la Târgu Jiu și în aceeași zi la Craiova, unde doctorii constată că este necesară amputarea brațului. Marele Cartier General ordonă printr-o telegramă ca generalul Dragalina să fie transportat de urgență la Spitalul Militar de la Palatul Regal din București. Este urcat în tren, dar din cauza aglomerației de pe calea ferată rana i se infectează. Trenul ajunge la București abia în seara zilei de 13 octombrie; i se dezinfectează rana, i se scoate glontele din omoplat, iar brațul îi este pus în ghips. Pe patul de spital, regele [Ferdinand I al României](#) îi conferă [Ordinul Mihai Viteazul](#). La 16 octombrie 1916, îi este amputat brațul stâng. Deși starea sa începuse să se îmbunătățească, spre seară se declanșează [septicemia](#). Moare în seara zilei de 24 octombrie/9 noiembrie 1916.

Slujba de înmormântare este oficiată la Biserica Albă din București, în prezența regelui Ferdinand, a principelui Carol (viitorul rege Carol al II-lea) și a numeroși oameni politici: [Ion I.C. Brătianu](#) (prim-ministrul României), [Vintilă I.C. Brătianu](#) (ministrul de război), [Barbu Ștefănescu-Delavrancea](#), [Mihail Cantacuzino](#) (ministrul justiției), [Take Ionescu](#) (ministrul de externe), Henry Catargi (mareșalul Palatului), generali și atașați militari străini în România. Este înmormântat în Cimitirul Eroilor (Belu Militar).

Generalul Ioan Dragalina este tatăl viitorului general român [Corneliu Dragalina](#) (1887-1949), născut de asemenea la Caransebeș și al comandorului de marină Virgil Dragalina.